

Ion Creangă (1837–1889) a fost primul dintre cei opt copii ai lui Ștefan a lui Petrea Ciubotariul din Humulești, Neamț, și ai soției sale, Smaranda, născută Creangă. După ce urmează, pe rând, cursurile școlilor din Humulești, Broșteni și Târgu-Neamț (1846–1853), apoi pe ale Școlii Catihetice din Fălticeni (1854–1855), ajunge să studieze la Seminarul de la Socola (Iași). În 1859 se căsătorește cu Ileana Grigoriu și este hirotonisit diacon. Un an mai târziu se naște unicul său fiu, Constantin. După un parcurs întortocheat, care include printre altele înscrierea la Facultatea de Teologie, curând abandonată, și la Școala Normală Vasiliană de la Trei Ierarhi, al cărei director era Titu Maiorescu, ocupă prin concurs, în 1864, postul de institutor la Școala primară de la Trei Ierarhi. În 1865 absolvă Școala Normală. Este apoi institutor și diacon. Alcătuește manuale școlare. Publică *Învățătoriul copiilor – carte de cetit în clasele primare de ambele sexe cu litere, slove și buchi, cuprinzând învățături morale și instructive*, alături de C. Grigorescu și V. Răceanu; manualul avea să primească patru ani mai târziu, alături de *Metoda noua de scriere și cetire pentru uzul clasei I primare*, avizul ministrului Titu Maiorescu pentru studierea în școli. În 1875, îl cunoaște pe Mihai Eminescu, numit într-o comisie de examinare a cărților didactice din Iași. Cu ajutorul lui ajunge în cercul Junimii și începe să publice constant povești și povestiri în *Convorbiri Literare*. Din 1880, la sfatul bunului său prieten Eminescu, începe să pună pe hârtie *Amintiri din copilărie*. În anii următori se implică în diverse proiecte de manuale, își vede tipărite primele trei părți din *Amintiri*. Creangă se stinge în noaptea de 31 decembrie 1889, în urma unui atac cerebral. Partea a IV-a din *Amintiri din copilărie* va fi publicată postum, în anul 1892.

Adela Maria Calistru este absolventă a Universității Naționale de Artă, Facultatea de Arte Decorative și Design, secția Artă Monumentală, și a unui masterat în arte vizuale. Acolo a învățat tehnica picturii *al fresco* și *al secco*, tehnica picturii de șevalet în ulei și acrilic, a picturii pe lemn și pe sticlă, a mozaicului și a *sgraffito*-ului. Din pasiune pentru acuarelă, a ilustrat în ultimii cincisprezece ani numeroase cărți pentru copii, dintre care amintim *Peripețiile hamsterului Șumi*, de Deni Roșca (2023), *Basmul cămilelor*, de Marin Malaicu-Hondrari (2024) și *Cele șapte călătorii ale lui Sinbad marinarul* repovestite de Haralambie Grănescu. La Humanitas Junior a ilustrat în 2022 *Regatul pernelor încâlcite*, de Bogdan Tiberiu Dumitrescu.

CAPRA
cu
TREI
IEZI

Redactor: Iustina Croitoru
Ilustrația copertei: Adela Maria Calistru
DTP: Radu Dobreci, Andreea Dobreci

Tipărit la Bookart Printing

© HUMANITAS, 2025

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Creangă, Ion
Capra cu trei iezi / Ion Creangă;
il. de Adela Maria Calistru. –
București: Humanitas, 2025
ISBN 978-973-50-8973-3
I. Calistru, Adela Maria (il.)
821.135.1

EDITURA HUMANITAS

Piața Presei Libere 1, 013701 București, România
tel. 021.408.83.50, fax 021.408.83.51
www.humanitas.ro

Comenzi online: www.libhumanitas.ro
Comenzi prin e-mail: vanzari@libhumanitas.ro
Comenzi telefonice: 0723.684.194

ION CREANGĂ

CAPRA
cu
TREI
IEZI

Ilustrații de Adela Maria Calistru

Era odată o capră care avea trei iezi. Iedul cel mare și cu cel mijlociu dau prin băț de obraznici ce erau; iară cel mic era harnic și cuminte. Vorba ceea: „Sunt cinci degete la o mână și nu samănă toate unul cu altul“.

Într-o zi, capra cheamă iezii de pe-afară și le zice:

— Dragii mamei copilași! Eu mă duc în pădure ca să mai aduc ceva de-a mâncării. Dar voi, încuiеți ușa după mine, ascultați unul de altul, și să nu cumva să deschideți până ce nu-ți auzi glasul meu. Când voi veni eu, am să vă dau de știre, ca să mă cunoașteți, și am să vă spun așa:

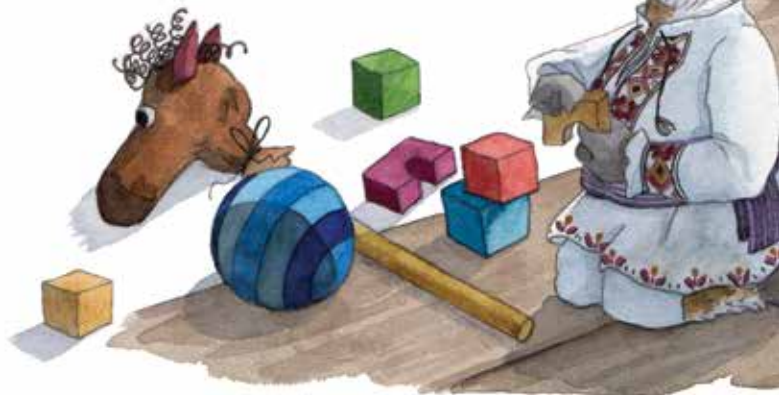
*Trei iezi cucuieți,
Ușa mamei descuieți!
Că mama v-aduce vouă:
Frunze-n buze,
Lapte-n țițe,
Drob de sare
În spinare,
Mălăieș
În călcăieș,
Smoc de flori
Pe subsuori.*

Auzit-ați ce-am spus eu?

— Da, mămucă, ziseră iezii.

— Pot să am nădejde în voi?

— Să n-ai nicio grijă, mămucă, apucară cu gura înainte cei mai mari. Noi suntem odată băieți, și ce-am vorbit odată vorbit rămâne.

— Dacă-i așa, apoi veniți să vă sărute mama! Dumnezeu să vă apere de cele rele, și mai rămâneți cu bine!

— Mergi sănătoasă, mămucă, zise cel mic, cu lacrimi în ochi, și Dumnezeu să-ți ajute ca să te întoarne cu bine și să ne-aduci de-mâncare.

Apoi capra iese și se duce în treaba ei. Iar iezii închid ușa după dansa și trag zăvorul. Dar vorba veche: „Păreții au urechi și fereștile ochi“. Un dușman de lup – ș-apoi știți care? – Chiar cumătrul caprei, care de mult pândea vreme cu prilej ca să pape iezii, trăgea cu urechea la păretele din dosul casei, când vorbea capra cu dâșii.